

dret elforbrug forudsætter en væsentlig mere vidtgående indsats end, hvad der er lagt op til.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad punkt 1

Over det seneste tiår har elforbruget til opvarmningsformål været stigende. På baggrund af kortlægningsresultaterne fra hele landet, refereret i et svar fra energiministeren til energipolitisk udvalg (Alm. del - bilag 67, 20. november 1986) gives der følgende skøn for hele landet, ekskl. København.

I de områder, der som led i delplanlægningen er planlagt individuelt naturgasforsynet, fandtes der, da kortlægningen blev foretaget i 1980-84, ca. 190.000 bygninger med individuelle oliefyr og ca. 23.000 bygninger med elvarme.

I de fjernvarmeforsynede områder (overskudsvarme, fjernvarme, herunder naturgasbaseret fjernvarme), der er omfattet af delplanlægningen, fandtes der ca. 105.000 bygninger med individuelle oliefyr og ca. 7.500 bygninger med elvarme. I de fjernvarmeområder, der ikke er omfattet af delplanlægningen, fandtes der ca. 105.000 bygninger med individuelle oliefyr og ca. 7.500 bygninger med elvarme.

Energistyrelsen er ikke i besiddelse af oplysninger om, hvor mange af disse bygninger der findes i kraftvarmeområder, men skønsmæssigt udgør de kraftvarmeforsynede områder målt efter energilevering ca. halvdelen af de samlede fjernvarmeområder.

For at nedbringe elforbruget er det nødvendigt at sætte stop for nyinstallering af elvarme og sikre en hurtig omstilling fra elvarme i områder, der forsynes med naturgas, kraftvarme eller fjernvarme. Det kan ske gennem tilslutningspligt, passageafgifter og lignende indgreb.

Elvarmekunder, der omstiller til kollektive varmeforsyningsformer, bør gives en særlig økonomisk støtte, ligesom der bør etableres overgangsordninger for elvarmekunder, der får elforbruget dækket for en stor del gennem el fra vindmølle. Fremtidige vindmølleejere bør stimuleres økonomisk til at sælge strømmen til elnettet.

Samtidig bør der sikres udnyttelse af vedvarende energi og af lokalt baserede energikilder særdeles gunstige vilkår i område IV.

Ad punkt 2

I dag består en elforbrugers elregning af en fast del, som skal betales uafhængigt af forbruget, og af en variabel del, som er bestemt af, hvor stort elforbruget er. Det betyder selvsagt, at elforbrugere

ren ikke får den fulde økonomiske gevinst ved besparelser i elforbruget.

Der er meget store forskelle på størrelsen af den faste forbrugsuafhængige del fra det ene distributionselskab til det andet. I nogle selskaber udgør den faste andel ved et normalforbrug helt op til 40 pct. af den samlede elregning, og i sådanne tilfælde vil det ikke kunne betale sig for elforbrugeren at gennemføre elbesparende foranstaltninger.

Sigtet er at give elforbrugeren større økonomisk incitament til at investere i elbesparende foranstaltninger og derigennem reducere elforbruget.

I rapporten »Redegørelse om elafgifter og -tariffer« skønnes, at en fjernelse af den faste elafgift vil kunne give besparelser i en størrelsesorden af 6-12 pct. af forbruget på længere sigt, dvs. besparelser i milliardklassen. Ophævelse af den faste afgift vil således give store samfundsmæssige fordele. Det »omkostningsægte« princip må vige i betragtning af fordelene ved forbrugsafhængige elpriser.

Andet led i punkt 2 tager sigte på at sikre, at lov om elforsyning tager udgangspunkt i elsektoren under ét. Den eksisterende lov omfatter alene produktion, transmission og distribution af elektricitet fra stationære anlæg samt ind- og udførsel af elektricitet. Derfor er det ikke muligt for elskaberne at afveje mulighederne for investeringer i forsyningsanlæg over for investeringer i elbesparende foranstaltninger.

En nedbringelse af elforbruget vil i en række tilfælde kræve en overordnet styring. Elskaberne foretager i dag et oplysningsarbejde vedrørende besparelser i elforbruget, men hovedvægten i elværkerne oplysningsarbejde er dog ofte rettet mod forbrugernes »fordele« ved at gå over til brug af elvarme og elektriske apparater - alt sammen handlinger, der fører til et større samlet elforbrug.

Elværkerne bør efter forslagsstillernes opfattelse arbejde aktivt for at få nedbragt elforbruget. Elværkerne bør gå aktivt ind i et samarbejde med de lokale virksomheder, som befinder sig inden for deres forsyningsområder, med det formål at forbedre energieffektiviteten. Elværkerne bør endvidere yde rådgivning over for virksomheder med et stort elforbrug for at få nedbragt elforbruget, dvs. hæve energieffektiviteten.

Som et nyt grundprincip i elplanlægningen skal elbesparelser sikres en førsteprioritet ved, at Elsams og Elkrafts udbygningsplaner gøres betinget af, at mulighederne for elbesparende foranstaltninger undersøges, før der tages stilling til nye kraftværksenheder.